

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας θεωρεί χρήσιμο να προβληθεί η γλώσσα μας εκτός συνόρων με ουσιαστικό τρόπο, με σεμνότητα και χωρίς διάθεση εντυπωσιασμού. Χρειάζεται να αναδειχθεί περισσότερο η συμβολή της γλώσσας μας σε άλλες ευρωπαϊκές στον τομέα της κατανόησης απαιτητικών όρων που συνιστούν δάνεια από την ελληνική. Οι λέξεις αυτές εκφράζουν έννοιες που αποδίδουν νοήματα που συγκροτούν την ανθρώπινη σκέψη.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Το κοινό σημείο αναφοράς με το οποίο πραγματοποιείται η μετάβαση από την 3^η στην 4^η παράγραφο του Κειμένου 1 είναι τα δάνεια που η ελληνική γλώσσα έχει προσφέρει στις ευρωπαϊκές γλώσσες. Είναι ένας μεγάλος αριθμός απαιτητικών λέξεων των ευρωπαϊκών γλωσσών, οι οποίες αποτελούν δάνεια από την ελληνική γλώσσα. Με αυτή τη διαπίστωση ο συγγραφέας ολοκληρώνει τις σκέψεις του στην 3^η παράγραφο και στην επόμενη παράγραφο κύρια αναφορά γίνεται στις λέξεις – δάνεια που η ελληνική έχει προσφέρει στις ευρωπαϊκές γλώσσες, με αποτέλεσμα να συγκροτείται μεγάλος μέρος του ευρωπαϊκού στοχασμού στη βάση εννοιών που εκφράζουν την ανθρώπινη σκέψη.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Με την ενεργητική σύνταξη προβάλλεται το υποκείμενο, το εννοούμενο «εμείς». Με αυτή την επιλογή σύνταξης ο συγγραφέας τονίζει τη συλλογική ευθύνη που έχουν οι Έλληνες, ειδικά οι πνευματικοί άνθρωποι, για το γεγονός ότι δεν έχει προβληθεί στο βαθμό που θα έπρεπε η ελληνική γλώσσα εκτός των ελληνικών συνόρων.

Η μετατροπή της ενεργητικής σύνταξης σε παθητική έχει ως εξής:

Έξω από τη χώρα μας πάλι δεν έχουμε προβάλει την ελληνική γλώσσα με σωστό και ουσιαστικό τρόπο: Έξω από τη χώρα μας πάλι δεν έχει προβληθεί η ελληνική γλώσσα (από εμάς) με σωστό και ουσιαστικό τρόπο (Παθητική σύνταξη)

Με την αλλαγή της σύνταξης από ενεργητική σε παθητική είναι εμφανής η διαφοροποίηση που δημιουργείται στην πρόσληψη του νοήματος από τους αναγνώστες, καθώς στη θέση του υποκειμένου «εμείς», που εννοείται, προβάλλεται το γεγονός, ότι δηλαδή δεν έχει προβληθεί η γλώσσας μας με τρόπο σωστό και ουσιαστικό. Με αυτό τον τρόπο, ο λόγος γίνεται πιο αποστασιοποιημένος και αποφεύγεται η ανάδειξη της συλλογικής ευθύνης, στοιχείο που προφανώς θέλει να επισημάνει ο συγγραφέας, για αυτό επιλέγει την ενεργητική σύνταξη. Σε αντίθετη περίπτωση, το μήνυμα θα προβαλλόταν με διάθεση απλής παρατήρησης, χωρίς ιδιαίτερο χρώμα σχολιασμού και αυτοκριτικής.

ΘΕΜΑ 2 (μονάδες 30)

ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

Θετικά αξιολογούνται:

- Ο βαθμός στον οποίο ο/η μαθητής/τρια επικεντρώνεται στο ζητούμενο.
- Δεν έχει σημασία η ποσότητα, αλλά η ποιότητα των ιδεών.
- Είναι απαραίτητη η αξιοποίηση στοιχείων του κειμένου με τρόπο δημιουργικό.
- Η χρήση κυρίως πληροφοριακού ύφους.

Αρνητικά αξιολογούνται:

- Η συχνή χρήση του α' προσώπου.
- Ένας γενικής εστίασης δοκιμαϊκός πρόλογος.
- Η απουσία τίτλου ή η αυτολεξεί επανάληψη του ζητουμένου στον τίτλο.

Ενδεικτικά, μπορούν να αναφερθούν:

- Συνιστά στοιχείο πνευματικής καλλιέργειας: σκέψη και γλώσσα είναι αλληλένδετες και δηλώνουν το επίπεδο της πνευματικής κατάστασης του ανθρώπου.
- Η γλώσσα επιτρέπει στον άνθρωπο να οργανώνει τις σκέψεις του λογικά, να κατανοεί και να συλλαμβάνει τις ιδέες, να διαλέγεται και να επιχειρηματολογεί.
- Η διδασκαλία της γλώσσας εμπλουτίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης, καθώς οι μαθητές/τριες συνειδητοποιούν τις αλλαγές στη γλώσσα και την ιστορική εξέλιξη της ελληνικής, την πορεία της στον χρόνο και την μακραίωνη παράδοσή της. Οι

μαθητές/μαθήτριες κατανοούν ότι η γλώσσα εξελίσσεται σε διαχρονικό επίπεδο, καθώς διαμορφώνεται από τις ανάγκες των ομιλητών/ομιλητριών και την επικοινωνία σε διαφορετικά ιστορικά, γεωγραφικά, κοινωνικά περιβάλλοντα

- Η γλώσσα μας αναδεικνύει τη νοοτροπία, τον τρόπο σκέψης και αντίδρασής μας σε διάφορες καταστάσεις της καθημερινής ζωής.
- Η ελληνική γλώσσα, διαθέτοντας μια μακραίωνη προφορική και γραπτή παράδοση και έχοντας αναπτύξει ένα ευρύ φάσμα γλωσσικών ποικιλιών, είναι συνυφασμένη με την ίδια την ύπαρξη και την ιστορία της χώρας μας και αποτελεί κεντρικό σημείο αναφοράς της πολιτισμικής κληρονομιάς και δείκτη εθνικής ταυτότητας.
- Χάρη στη γλώσσα καθίσταται δυνατή η δημιουργία σπουδαίων λογοτεχνικών και επιστημονικών έργων· τέλος, αυτή διαμορφώνει την εθνική συνείδηση και προσδιορίζει την εθνική ταυτότητα ενός λαού.
- Στην ελληνική γλώσσα έχουν εκφραστεί έννοιες που προσδιορίζουν την ανθρώπινη σκέψη, αξίες που έχουν στο επίκεντρό τους τον άνθρωπο και την ομαλή του συμβίωση με τους άλλους στις κοινωνίες που συγκροτεί. Υπό αυτή την έννοια, η σημασία της, παιδευτική, κοινωνική και πολιτισμική, είναι μεγάλη.

ΘΕΜΑ 3 (μονάδες 20)

Με την επιλογή του διαλόγου στο Κείμενο 2 προωθείται η αφήγηση με τρόπο που δημιουργεί δραματική ένταση και μεγαλύτερη αμεσότητα στην απόδοση των νοημάτων, των σκέψεων και ιδεών των προσώπων που συμμετέχουν, του Διονύση και της Μαριόγγα. Ο διάλογος είναι μια αφηγηματική τεχνική με την οποία η δράση προωθείται πιο γρήγορα και παράλληλα το ενδιαφέρον του αναγνώστη μένει αμείωτο. Επιπλέον, δίνεται η δυνατότητα στη συγγραφέα να αποτυπώσει πιο καθαρά και έντονα τη συναισθηματική διακύμανση και αντίδραση των προσώπων που συμμετέχουν στον διάλογο. Τέλος, η αφήγηση αποκτά θεατρικότητα και το αισθητικό αποτέλεσμα που δημιουργεί είναι τέτοιο που ο αναγνώστης έχει την εντύπωση ότι συμμετέχει στην ιστορία και στην ψυχική αντίδραση των πρωταγωνιστών της σκηνικής ενότητας.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 διατυπώνονται από τον Διονύση απόψεις που συνάδουν με τις παραδοσιακές στερεότυπες αντιλήψεις σε παλαιότερες δεκαετίες, αν και ξενίζουν για τα δεδομένα της εποχής μας. Ειδικότερα:

- Θεωρεί ότι η εργασία της νύφης του δεν ταιριάζει με την κοινωνική τους θέση (θα ήταν χάσιμο χρόνου να προσπαθήσει τώρα να αναλύσει γιατί έδειχνε αυτές τις τάσεις να ξεπέσει από τη σειρά της. Οι κυρίες δεν πιάνουν δουλειά - κι όσες πιάνουν δουλειά δεν είναι κυρίες).
- Πιστεύει ότι ο κύριος ρόλος και ευθύνη της νύφης του είναι να ασχοληθεί με την ανατροφή του κοριτσιού της ως καλή μητέρα. (Είναι το καθήκον προς την κόρη σου - σύμφωνα; Είσαι πρώτα μητέρα και μετά...).
- Χαρακτηριστικά αναφέρει τον κίνδυνο να στιγματιστεί η κόρη της ως «η κόρη της κεντήστρας», με αποτέλεσμα να συναναστρέφεται με παιδιά χαμηλότερης κοινωνικής θέσης και έτσι δεν πρόκειται να παντρευτεί έναν άντρα της κοινωνικής της θέσης.

Εκτός από τον διάλογο που αποτελεί κύριο εκφραστικό τρόπο με τον οποίο αποτυπώνονται οι απόψεις του Διονύση, η συγγραφέας με την αφήγηση πετυχαίνει να αναπαραστήσει τις εσωτερικές σκέψεις και προθέσεις του. Στην αρχή της σκηνής ο Διονύσης κουνά δύο τρεις φορές το κεφάλι του, με τρόπο που αποδοκιμάζει την πρόθεσή της νύφης του να εργαστεί και να «ξεπέσει από τη σειρά της». Επίσης, η φράση «Ο σκοπός όμως δεν ήταν τι χωρούσε στο νου αυτής της γυναίκας, παρά τι έπρεπε να γίνει» δηλώνει την πρόθεσή του να την μεταπείσει, προκειμένου να μην εργαστεί, ώστε να γίνει αυτό που επιβάλλει η κοινωνική τους θέση και οι συμβάσεις που την προσδιορίζουν.